

INS

ANY MARAGALL

Aquest curs 2010-2011 s'està celebrant l'Any Maragall recordant el 150 aniversari del seu naixement i el centenari de la mort de Joan Maragall, el gran poeta català. L'institut també s'ha afegit a aquesta commemoració amb diferents iniciatives: la pancarta de l'escala (uneix el bosc amb la poesia), un poema per a cada mes, teatre, etc.

Guillaume Igareta

Font: www.escriptors.cat

Joan Maragall (Barcelona, 1860-1911), conegut popularment com a poeta, és també autor d'assajos d'interès ideològic, cultural i polític, i de traduccions. D'esperit romàntic i partícep del moviment modernista, la seva teoria de la "paraula viva" en poesia no tan sols té una significació estètica sinó també humana, ja que entén el fet poètic com a manifestació natural, no elitista, pròxima a la societat i capaç d'influir-hi. La seva producció poètica compta amb poemes tan difosos com Cant espiritual, El cant de la senyera, La vaca cega, La sardana, Oda a Espanya i El comte Arnau. Destaquen les seves traduccions de Goethe, Novalis, Píndar, Homer i Nietzsche. Arran de la crisi de la Setmana Tràgica (1909), i gairebé sol entre els intel·lectuals, reacciona amb els articles Ah, Barcelona..., La ciutat del perdó i L'església cremada, insistint en la part de responsabilitat que pertoca a la burgesia catalana. Proclamat Mestre en Gai Saber (1904), fou membre fundador de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans.

PREMIS

- ◆ Flor Natural als Jocs Florals de Badalona (1881): Dins la cambra.
- ◆ Englantina als Jocs Florals de Barcelona (1894): La sardana.
- ◆ Viola d'Or i Argent als Jocs Florals de Barcelona (1896): El mal caçador.
- ◆ Flor Natural als Jocs Florals de Barcelona (1904): Glosa.
- ◆ Premi Fastenrath als Jocs Florals de Barcelona (1910): Enllà.

BIOGRAFIA

Joan Maragall i Gorina neix el 10 d'octubre de 1860 a Barcelona. Un cop acabat el batxillerat, el seu pare vol incorporar-lo a la indústria tèxtil familiar, però topa amb la seva resistència. Del 1874 al 1878 publica la primera composició i fa dos viatges que el poeta qualifica com a "dos oasis en el seu viure", l'un cap al sud d'Espanya i l'altre, a França. D'aquesta època són les poesies Al veure't l'ànima entera i Quan t'acostes on sóc jo. A Notes autobiogràfiques explica aquest enfrontament amb el pare, que li fa concebre per sempre la literatura com a passió i com a reacció defensiva.